

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 maja 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi oddalił wniosek o wydanie przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego oraz ustalił, że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł wnioskodawca, zarzucając:

1. naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 693¹⁴, poprzez oddalenie wniosku o wydanie przedmiotu świadczenia złożonego do depozytu sądowego, pomimo tego, iż zachodzą warunki określone we wniosku o złożenie depozytu,
2. naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 77 § 1 k.s.h., poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji uniemożliwienie wykonania likwidatorowi M. B. jego obowiązku, w postaci zakończenia bieżących interesów spółki oraz ściągnięcia wierzytelności.

W konkluzji wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi i uwzględnienie przedmiotowego wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wszystkie zarzuty podniesione w apelacji uznać należało za nietrafne.

Uznając ustalenia faktyczne poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym za prawidłowe, Sąd Okręgowy podziela je i przyjmuje za własne.

Nie sposób podzielić argumentacji skarżącego, że Sąd I instancji naruszył art. 693¹⁴ k.p.c., zgodnie z którym na żądanie wierzyciela sąd postanowi wydać mu depozyt, jeżeli zachodzą warunki określone we wniosku o złożenie do depozytu. Rozumując a contrario - Sąd nie uwzględnił wniosku jeżeli nie zachodzą warunki pod jakimi depozyt został złożony. Skarżący w sposób nieuzasadniony pominął treść judykatu wydanego w sprawie XVIII Ns 196/11. W sentencji przedmiotowego postanowienia wyraźnie zastrzeżono, że depozyt zostanie wydany podmiotowi, który wykaże uprawnienie do odbioru kwoty wynikające z orzeczenia Sądu, ugody albo zgodnego oświadczenia M. B. i M. M.. Ponadto z akt tej sprawy wyraźnie wynika, że złożenie świadczenia pieniężnego do depozytu sądu nastąpiło z uwagi na art. 467 pkt 3 k.c., albowiem powstał spór, kto jest wierzycielem. Sporu tego nie sposób utożsamiać ze sporem pomiędzy (...) spółki (...) i (...) z siedzibą w Ł.. Jasnym jest, że konflikt ten istnieje wewnątrz spółki, nie zaś na zewnątrz i nie ma przełożenia na strony stosunku cywilnoprawnego łączącego spółkę z dłużnikiem składającym przedmiot świadczenia do depozytu sądowego. Gdyby tak było, że to właśnie ten spór uzasadniać miał złożenie do depozytu stosownie do przywołanej regulacji materialnoprawnej, to zważyć należy, że wniosek o złożenie do depozytu podlegałby oddaleniu, skoro wierzyciel byłby ustalony i niesporny, sporna zaś byłaby osoba uprawniona do przyjęcia w imieniu wierzyciela przedmiotu świadczenia. Stosownie do art. 693¹⁴ k.p.c. przed wydaniem postanowienia sąd bada jedynie, czy według wskazań zawartych we wniosku o złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu żądający wydania depozytu jest osobą uprawnioną do jego odbioru i czy spełniły się warunki, pod którymi depozyt ma być wydany, o ile warunki te zostały określone. W wypadku złożenia do depozytu sądowego sumy pieniężnej na tej podstawie, że wierzytelność jest sporna między kilkoma osobami, i zgłoszenia przez jedną z tych osób wniosku o wydanie jej depozytu, sąd w postępowaniu o wydanie depozytu nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia, której z tych osób przysługuje sporna wierzytelność (uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 19 maja 1951 r., C 27/51, OSN 1951, nr 3, poz. 62).

Mając na uwadze powyższe zważyć należy, że trafnie Sąd Rejonowy przyjął, że żeby wydać przedmiot świadczenia z depozytu sądowego niezbędne jest uprzednie uzyskanie judykatu, którego treść wskazywałaby, że wierzytelność przysługuje S. (...) Konsorcjum (...) z siedzibą w Ł..

Powyższe rozumowanie w żadnej mierze nie narusza art. 77 § 1 k.s.h., albowiem bez wątpienia jedyną osobą uprawnioną do reprezentacji S. (...) Konsorcjum (...) z siedzibą w Ł. jest obecnie wnioskodawca, albowiem został on likwidatorem tejże spółki. Zaskarżone orzeczenie wydane zostało z uwagi na to, iż nie jest przesądzone, że to właśnie ta osoba prawna jest wierzycielem uprawnionym do odbioru przedmiotu świadczenia z depozytu sądowego, z uwagi na stosunek podstawowy łączący go z dłużnikiem - Kancelarią Adwokacką (...) spółka jawna z siedzibą w Ł.. Sąd Rejonowy nie zastosował rozumowania, że oddalenie wniosku spowodowane było brakiem uprawnienia do reprezentacji po stronie wnioskodawcy. Toteż w pierwszej kolejności wnioskodawca winien uzyskać tytuł prawny, że przysługuje mu wierzytelność, zaś dopiero w następnej kolejności starać się o wydanie depozytu.

Mając na uwadze, że podniesione zarzuty okazały się nie zasadne, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. apelację należało oddalić.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd rozstrzygnął w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c., albowiem brak jest podstaw, ażeby odstąpić od generalnej zasady, że uczestnicy postępowania nieprocesowego ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.